

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XOboE/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 8304122489
Dátum vydania rozhodnutia: 31.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8304122489.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ,
s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: G. Y., nar. XX. XX.
XXXX, bytom H. XXX, o vymoženie 250,95 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde
Humenné pod sp. zn. 10Er/321/2004, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove
č. k. 19CoE/166/2013-52 zo dňa 10. 12. 2013 vo výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na
prerušenie konania (I. výrok), takto

rozhodol:

I. Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 19CoE/166/2013-52
zo dňa 10. 12. 2013 vo výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, z a s t a v u j e

II. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prvým výrokom uznesenia č. k. 19CoE/166/2013-52 zo dňa
10. 12. 2013 zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/
Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo
právoplatnosť dňa 20. 10. 2014.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu v označenom výroku podal oprávnený odvolanie (č. l. 62 - 65
spisu), ktoré odôvodnil tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.
2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ (správne malo znieť „písm. f/“ O. s. p.)], napadnuté
rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), súčasne
že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnený zároveň namietol, že
odvolací súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie
konania odvolaním. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť
na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jeho návrh na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať [§ 161 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)], pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

4. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013 z 30. 03. 2014 a sp. zn. 4OboE/140/2014 z 31. 03. 2015) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. §§ 12 a 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

5. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. zastavil.

6. Námietku oprávneného spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Prešove ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť jeho rozhodnutie (vrátane výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania) odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil za nedôvodnú. Krajský súd v poučení svojho rozhodnutia účastníkov konania vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávneného proti uzneseniu prvoinstančného (exekučného) súdu č. k. 10Er/321/2004-27 zo dňa 20. 02. 2013 ako súd odvolací a v rámci tohto odvolacieho konania rozhodol aj o návrhu oprávneného na prerušenie konania. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o jeho odvolaní muselo zastaviť a povinnému teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému, povinnému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli (a z obsahu spisového materiálu navyiac vyplýva, že povinný zomrel bez právneho nástupcu).

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.